centrale din Bucurescĭ, bibliotecĕĭ Academieĭ Române şi bibliotecĕĭ centrale din Iassy.

Art. II. Orĭ-ce autor s'aŭ editor român, care va publica o lucrare din cele pomenite în articolul precedent, este supus la aceiaşĭ îndatorire.

Art. III. Orĭ-ce abatere de la prescripţiunile Art. 1 şi 2 din acéstă lege se va pedepsi cu o amendă de la 100 până la 500 leĭ.

Suma amendeĭ o fixéză tribunalul de prima instanţă fără apel.

Ziarul *Romanu* din Roman scrie următórele apreciărĭ asupra acesteĭ legĭ.

„Apreciind scopul acesteĭ legĭ, adică a se avea complect în bibliotecele publice tóte scrierile ce apar, care de alt fel cu greŭ s'ar putea procura, plecăm capul cu mulţumire. Dar şi guvernul, credem că ar fi bine să dispenseze pe ceĭ obligaţĭ de a da gratuit, să nu maĭ plătéscă şi portul prisosurilor lor, ceea ce de alt-fel, pentru un ziar cotidian, alcătuéşte un bir de 50 leĭ pe an. Tot o dată nu maĭ puţin necesar este de a se obliga biurourile postale să subscrie într'un anume registru al expeditoruluĭ, primirea imprimatelor, pentru a se înlătura dificultatea de a se şti dacă lucrările s'aŭ perdut saŭ nu. Aicĭ, dacă ne este permis să spunem, nu e de glumit. Penalitatea e simţitóre şi lăsată la discreţiunea tribunalelor ordinare fără de alt recurs, şi precum dintr'o împrejurare saŭ alta, se póte întêmpla ca lucrările expediate să nu ajungă la destinaţiunea lor, bieţiĭ autorĭ, editorĭ saŭ tipografĭ, lesne vor cădea victima penalităţeĭ pe sfântă dreptate, maĭ ales când va mijloci şi vr'o animositate contra lor.

„Din partea nóstră vom fi fórte exacţĭ în îndeplinirea obligaţiuneĭ morale care ni s'a pus, dar precum am ziis, am dori ca şi noĭ să fim garantaţĭ contra a orice fel de împrejurărĭ.“

Acéstă apreciare fiind fórte justă, credem de a nóstră datorie şi interes a ne asocia cu confratele nostru din Roman.

Cinci femeĭ înecate

Citim în ziarele italiane :

Vinerĭ séră pe la orele nouĕ luntraşul care merge de la Brenta la satul Cisnion primi în barca sa opt ţĕrance tinere care se duseseră după lemne în pădure.

După ce se aşezară în luntre, el vru să ésă în mijlocul apeĭ dar împingênd tare cu lopata, acésta se prinse între nisce stâncĭ, din fundul apeĭ şi când luntraşul vru s'o scótă afară, luntrea se răsturnă, şi de şi eraŭ la câţĭva paşĭ de ţărm, numaĭ luntraşul şi treĭ femeĭ putură scăpa cele-l'alte cincĭ muriră în valurĭ.

A doua zi nisce pescarĭ scóseră cadavrele pe ţărm.

Mişcarea Populaţieĭ Capitaleĭ

Pe ziua de 16 Aprilie.

Născuţĭ 10.

Morţĭ 19.

Căsătorii 8, adică: D. Friederick I. Kraus cu d-ra Juliana Karolina Tischer, Emanoil Cămărăşescu cu d-ra Eeaterina Constantinescu, Dumitru George cu d-ra Caliopi V. Constantin, Fotache Constantinescu cu d-ra Flórea Georgescu, Constantin C. Andreiŭ cu d-ra Stana Ion, Ion Niculcea cu d-ra Smaranda Pelmuş, Nicolae Gr. Filipescu cu d-ra Maria de Blaremberg, Ghiţă Anghel cu d-ra Ana P. Georgescu.

O familie întrégă otrăvită de ciupercĭ

O nenorocire îngroziţóre a întristat Sâmbăta trecută comuna Mascalncia lângă Catania.

O familia întrégă a pierit victima unor ciupercĭ otrăvitóre!

Matteo Sapienza găsise ciupercile sub un pin.

Crezênd că eraŭ bune, le luă şi le duse acasă, unde le mâncară el cu nevastă-sa şi cu doĭ copiĭ, un băĕt şi o fată.

Dar pe loc începură să simtă durerĭ înfiorătóre în stomah, şi vĕzură ast-fel că se otrăviseră.

Ingroziţĭ şi munciţĭ de durere începură să strige : Ajutor!

Vecinĭĭ alergară şi făcură tot ce le stete prin putinţă ca să 'ĭ scape, neisbutind însă de cât pentru băĕt.

Tatăl, muma şi fata muriră în prada unor spasmurĭ înfiorătóre.

Ilustraţia nóstră

Istorie de ierĭ

Ninge!

Fulgĭ grăbiţĭ acoper pământul cu o manta grósă de zăpadă.

Prin ferestruia ce luminéză mansarda întunecósă şi tristă a cismaruluĭ Sambel, nu se zăresce de cât un orizont cenuşiŭ şi posomorât.

In odaia fără foc, cismarul lucréză.

Drege nisce ghete; ceĭ ce'şĭ pot face ghete noĭ nu vin la dânsul; mansarda luĭ e prea aprópe de cer.

Une-orĭ, îşĭ întrerupe lucrul ca să'şĭ sufle în degete.

Temperatura e rece şi soba e gólă.

Lângă dênsul, un légan..... un paner, n care dórme un copil.

Maĭ departe un pat de fier, pe care cismarul îl împărţea altă dată cu o nevastă, şi pe care îl va ocupa singur de acum înnainte.

Căcĭ, acum două zile, nenorocita luĭ nevastă sfârşită de fóme, de frig de miserie, s'a stins, fără să murmure în braţele bărbatuluĭ sĕŭ, recomandându'ĭ pe mica Jeanetă.

A fost îngropată ierĭ.

Şi nenorocitul cismar lucréză necontenit între soba rece şi patul gol.

Nu maĭ are nicĭ o bucăţică de pâine în casă.

Din drogerea pe care el o face pentru un lucrător tot aşa de sărac ca şi dênsul, Sambel va câsciga cincĭ-zecĭ de banĭ: este îmbelşugarea pentru o zi, pentru mica Jeaneta şi pentru dênsul.

Din când în când, o lacrămă 'ĭ curgea pe obraz.

El se gândesce la nenorocita sa femee pe care o iubia aşa de mult, şi mâinile luĭ se opresc.

Sărăcia cu dênsa 'ĭ se părea maĭ usor de suferit.

Ar vrea să fi murit şi el.

Dar el 'şĭ şterge lacrăma, şi privind cu dragoste pe copilul care dórme, işĭ zicea că trebue să trăéscă pentru copilă; şi din noŭ mâinile luĭ trag în cadenţă aţa ceruită.

Iată subiectul ilustraţieĭ nóstre de astă-zĭ.

Furtul de 18,320 leĭ

Ierĭ d. Petrescu, proprietar şi arendaş în Mehedinţĭ, a fost victima unuĭ furt destul de însemnat.

D-sea venise în Bucurescĭ spre a arenda vr'o moşiă d'ale statuluĭ, şi ierĭ 'nainte de licitaţiune s'afla în cofetăria Tanăsescu, împreună cu maĭ mulţĭ alţĭ arendaşĭ. Acolo d. Petrescu a scos portmoneul sĕŭ şi a plătit consumaţiunea, l'a pus apoĭ în buzunar, a încheiat haina şi a plecat la domenie.

Când licitaţiunea începu d. Petrescu îşĭ căută banĭ, dar haina'ĭ era deschisă şi portmoneul cu 18,320 leĭ lipsea.

Poliţia a fost însciinţată şi cercetéză.

Ultime Sciri

* Aĭ la orele 3 d. a., s'a ţinut un consiliŭ de ministrĭ.

* Inmormêntarea soţieĭ d-luĭ Fleva se va face la moşia sea de lângă Râmnicu-Sărat.

Aĭ diminéţă d. Fleva a plecat pentru acel oraş.

* M. S. Regele însoţit de d. maior Somănescu, adjutant de serviciu, şi de principiĭ Ferdinand şi Carol de Hohenzollern aŭ visitat ierĭ după amiază fabrica de pielărie a d luĭ Mandrea şi Leon.

Maiestatea Sea a visitat atelierele şi a asistat la fabricarea cismelor, tălpilor, ca râmbilor etc.

Insoţit de nepoţiĭ sĕĭ, Maiestatea Sea a inspectat şi noua clădire a şcoleĭ militare de infanterie şi cavalerie, faţă fiind şi d. colonel Poenaru, directorele şcoleĭ.

Maiestatea Sea a rĕmas satisfăcut pe deplin de aceste inspecţiunĭ.

* Licitaţiunile pentru arendarea unor moşiĭ ale Statuluĭ a continuat şi ierĭ în condiţiunile cele maĭ avantagióse pentru Stat.

* Aflăm că d. general Iuliu Dunca a fost numit comandantul divisiuneĭ active din Dobrogea, în locul d luĭ general Barutzi, actualul şef al caseĭ militare a M. S. Regeluĭ.

* Operaţiunile recensemêntuluĭ poporaţiuniĭ din capitală neputêndu-se termina ierĭ séră după cum eraŭ hotărîte vor continua şi astăzĭ. Cel mult mâine recensemêntul va fi săvârşit în capitală.

* M. S. Regele a lucrat ieri de dimineţă cu d. Ion Brătianu, preşedintele consiliuluĭ, precum şi cu d. Sturdza, ministrul instrucţiuniĭ publice şi al cultelor.

* D. Th. Văcărescu, ministrul ţĕreĭ la Roma a sosit în capitală.

* Suntem informaţĭ de „Românul“ că d. I. Brătianu, preşedintele consiliuluĭ de ministri, în faţa temerilor de rĕsboiŭ şi a crisieĭ financiare ce bântue Europa, a decis a suspenda punerea în aplicare a legeĭ care autorisă pe guvern a face nouĭ construcţiunĭ însumă de peste 10 milióne.

Se zice că asemenea se vor suspenda şi aplicaţiune legilor pentru construcţia podului peste Dunăre, a îmbunătăţireĭ portuluĭ Constanţa şi chiar acea pentru construcţia podurilor pe linia Buzĕŭ Mărăşeşti.

* Ni se comunică că s'ar fi constatat că şi unele viĭ din jurul Capitaleĭ sunt bântuite de filoxeră.

* Suntem informaţĭ că ministerul de resbel a fost autorisat să cumpere de la fabrica de la Mulhouse din Alsacia tótă pânzăria necesară pentru rufăria soldaţilor.

ULTIMA ORĂ

Roma, 18 Aprilie.

Asociaţiunile militare aŭ celebrat ierĭ ziua aniversară a victorieĭ republiceĭ române de la 1849. D. Cairoli a pronunciat un discurs.

Camera deputaţilor. — D. Mancini cere amânarea interpelărilor privitóre la politica colonială a guvernuluĭ italian. D. Nicotera deplânge faptul că se ascunde Parlamentuluĭ o cestiune aşa de seriósă. D. Mancini respunde la acéstă acusare şi adaogă că guvernul n'a luat nicĭ un angagiament de cât acela ce există cu puterile centrale.

Londra, 18 Aprilie.

Desmințirile oficiale date scirilor nelinĭştitóre de ierĭ aŭ liniştit spiritele în Englitera într'un mod simţitor.

„Daily News“ desminte orĭ-ce scire privitóre la un ultimatum rusesc séŭ englezesc. El desminte asemenea sci ea cum că Englezĭĭ ar fi ocupat Port-Hamilton.

Berlin, 18 Aprilie.

Consiliul federal a adoptat basele unuĭ tratat de estradare cu Rusia.

Girant responsabil : *George Minculescu.*

— Staţĭ! Inţeleg : în dulapul acela aveţĭ micul arsenal al mănăstirilor! otravă şi pumnal! Vreţĭ să muriţĭ dintr'o singură dată. Eŭ nu vréŭ una ca asta. Să cădeţ mórtă, aicĭ, la picióre le mele! pentru ca să puteţĭ scăpa de o pedépsă maĭ mare, de ruşine, şi pentru că apoĭ să fiŭ acusat că v'am omorît! nu! Eŭ vréŭ lumina, înţelegeţĭ? lumina deplina şi întrégă, în faţa poporuluĭ, în faţa lumeĭ. Bietul meŭ Albert a fost victima uneĭ crime îngroziţóre; ei bine, eŭ vréŭ ca el să fie resbunat de justiţie. Nu, vĕ ascéptă tribunalul, închisóre a, eşafodul, în mijlocul zileĭ, în mijlocul multiĭ meĭ. Asta e pedépse care vĕ ascéptă. Aşa trebue să fie resbunat prietenul meŭ.

— Şi nu vĕ va fi milă?

— Milă? V'a fost óre milă de bietul Albert?

— In momentul acela se auzi în stradă sunetul unor tobe.

— Ah! lăudat fie Dumnezeŭ! exclamă maica Dolorida. Am scapat! Sciţĭ ce e asta; domnule? Sunt republicaniĭ birui torĭ carĭ vin să ocupe mănăstirea? Inţelegeţĭ, domnule? dacă veţĭ rĕmâne aicĭ un moment încă, sunteţĭ pierdut.

Cesar nu se mişcă : el zîmbi numaĭ.

— Dar ce? reluă călugăriţa. Nu sciţĭ că vĕ vor face prisonier? Nu sciţĭ că prisonieriĭ sunt împuşcaţĭ? De cât să vĕ gândiţĭ a pedepsi pe alţiĭ v'aţĭ gândi maĭ bine să fugiţĭ.

— Şi credeţĭ rĕspunse ofiţerul, că dacă un om nu maĭ are de cât o idee, o speranţă, o póte părăsi de frica morţeĭ? Albert era prietenul vieţeĭ mele, alesul inimeĭ mele; cu el am împărţit pâinea şi cortul, plânsul şi veselia; l'am vĕzut murind în braţele mele; am jurat să'l rĕsbun, şi 'l voiŭ rĕsbuna, fiţĭ sigură, îl voiŭ rĕsbuna.

— Ei se apropie, vin încóce, zicea stariţa, ascultând sgomotul, tropăitul ce se auzia în stradă. Nu maĭ aveţĭ nicĭ o scăpare.

— Prea merg încet, strigă Cesar. Eŭ am să fac să se grăbéscă.

Şi luând pe Dolorida de mână, o trase la o feréstră, o deschise şi strigă tare :

— Aicĭ, aicĭ soldaţi republicanĭ. Aicĭ veţĭ găsi ofiţerĭ imperialĭ; ei aŭ găsit un adăpost în mănăstirea acésta. Veniţĭ pîna să nu pótă ei fugi. Grăbiţi vĕ.

— Ah Dumnezeule! Dumnezeule! strigă maica Dolorida, smucindu se, dar în zadar.

Se auzi la uşă glasul maiceĭ Francisca, care urla :

— Prea sfântă, prea sfântă, trupele cuprind manăstirea. Prea sfântă!

Cesar deschise uşa zicênd : — Vino, vino maică.

Maica Francisca intră urmată de celel-alte călugăriţe.

Vĕzênd pe Cesar exclamă : — Un ofiţer închis în odaie cu stariţa! Iacă sfântul Bonifaciŭ.

Peste puţin un căpitan din armata republicană intră în coridor cu soldaţiĭ sĕĭ,

— La mine, căpitane, la mine, strigă Cesar.

Căpitanul intră cu o parte din soldaţĭ, şi îndată ce vĕzu pe ofiţerul imperial, îi zise :

— Locotenente, escĭ prisonierul meŭ.

— Da, căpitane, rĕspunse Cesar, sunt prisonierul d-tale. Sciŭ ce sórtă mĕ ascéptă, şi sunt gata s'o sufer. Dar maĭ întâi, ascultaţi-mĕ republicanĭ! Acésta pe care o vedeţĭ aicĭ, călugăriţa acésta, sciţĭ ce este? E o ticălósă otrăvitóre.

Un strigat de uimire eşi din tóte piepturile, toţĭ ochiĭ se aţintiră asupra maiceĭ Dolorida. Ea palida, tremurând, în grozită, se uita în pământ.

— De ce crimă acusĭ d-ta pe acéstă femee? întrebă căpitanul.

— De asasinat, de otrăvire, rĕspunse Cesar. Ea cu trădarea cea maĭ mişelésca a omorît pe locotenentul Albert Gerbois, cel maĭ bun prieten al meŭ.

— Dar probe! sunt probe?

— Da în sticla acésta veţĭ găsi otrava. Pe urmă n'aveţĭ de cât să scormoniţĭ pământul în grădină lângă mănăstire spre a găsi cadavrul unuĭ om omorât de ea... Si pe câmpul de bătălie se află şi acum corpul sărmanuluĭ meŭ prieten, ucis nu de un glonţ republican, ci de elixirul maiceĭ Dolorida. Şi apoĭ chiar de n'aşiŭ avea probe....

Aicĭ o luă de mână şi o trase în mijlocul odaeĭ.

— Priviţi-o; priviţi-o bine. Nu vedeţĭ paliditatea eĭ, tremurul ce o apucă? Priviţi-o. Se vede dupĕ faţă că e vinovată.

— Dómnă! zise căpitanul. Auziţĭ de ce crime înfricoşate sunteţĭ acusata! ce ĕspundeţĭ? vorbiţĭ.

Dolorida vru să vorbéscă, mişcă buzele dar nu putu; un nod îĭ se pusese în gât, din el eşiră sunete nearticulate, întinse braţele înnainte şi căzu leşinată în braţele celor-l-alte călugăriţe.

— O vedeţĭ, republicanĭ! exclamă Cesar. Remuşcarea eĭ, e o dovadă vĕdită că e vinovată. Şi acum, republicanĭ în numele principiilor ce profesaţĭ, vĕ cer ca femeea asta să fie judecată dupĕ lege, ca să se facă dreptate.

— In numele republiceĭ, zise căpitanul, jur ca se va face dreptate.

Maica Dolorida fu pusă la închisóre, şi i se începu procesul. Toţĭ se asceptaŭ s'o vadă într'o zi urcând treptele eşafodului pe piaţa cea mare din Queretars.

Curiositatea publică fu desamăgită. Intr'o diminéţă paznica Doloridei intrând în temniţă o găsi mótă. Stariţa sfintei Mariĭ se spânzurase cu bandele eĭ monahale de gratiile ferestreĭ.

Italo Fiorentini.

(Sfârşit).

A apărut fascicula No. 8 din romanul ilustrat

Regele Ţiganilor

In urma maĭ multor cererĭ, de acum înnainte „Regele Ţiganilor, va apare de două orĭ pe săptămână : Duminica şi joia şi fiecare fascicolă va costa numaĭ 5 banĭ începând chiar cu fascicula No. 7. Acest Romanţ se póte găsi la administraţia ziaruluĭ „Unviersul“, chiar de la fascicula întâĭ şi tot cu preţul de 5 banĭ fascicula.

Preţul abonamenteluĭ penteu întregul roman e de leĭ 1.50.